

ik heb altijd geleerd dat een goede preek uit drie delen bestaat. Ook leerde ik van mijn moeder dat je goede gewoontes niet moet veranderen... Nu is het niet alleen de gewoonte tijdens de preek een pepermuntje te nemen, maar raadsleden die al langer deelnemen aan de raad weten ook dat dit een verwijzing is naar een illustere voorgangster van mij, de overgrootmoeder van Morris. Goede gewoontes moet je niet veranderen...

en daarbij citeer ik Stef Bos

Pepermunt

Pepermunt

Als de preek je gaat vervelen

Als je niet meer luisteren kunt

Pepermunt

Pepermunt

Het is de protestantse cocaine

Voor de gereformeerde junk

dus als de preek je gaat vervelen, laat het mandje rustig nog een keertje rondgaan.

Drie delen staan voor de drie perioden dat ik in de raad mocht zitten.

Ik spreek niet met het O en het C woord, want daar heeft onze voorzitter een hekel aan. En dat begrijp ik. En eerlijk: ik herken me daarin. Ik heb zowel in de O als in de C gezeten, maar mij telkens één gevoeld met de rest. Het ene moment wel wat meer dan het andere. Maar hier mag je zijn wie je bent, we hebben zij aan zij gestreden voor gelijke rechten voor alle mensen, met welk lettertje je je ook identificeert, maar ook voor zaken waarin we het niet altijd samen eens waren. En dan toch altijd als 1 geheel de arena weer verlaten. Dat is Dronten. Dat is deze raad.

In mijn eerste periode spraken we over **Ruimte maken voor de toekomst**. En over wat we hebben geleerd van onze

geschiedenis. Die zin kan mij niet beter liggen. In die periode hebben we de plannen voor de Barak omarmt, maar helaas is hij nog steeds niet gerealiseerd. Dat zou nou een mooi afscheidscadeautje voor mij zijn en een prachtig cadeau voor het 50 jarig bestaan van onze gemeente. Ik wil het nieuw te vormen college graag wijzen op de woorden van Wethouder van Amerongen: begin 2020 gaat dat gebeuren... Het is nu ook nog begin van de twintiger jaren, dus ik zie enorm uit naar de realisering. Daarnaast adviseer ik u allen: ga eens zoeken op internet op barakken en Dronten. De verhalen zijn geweldig.

Het tweede akkoord sprak van **Samen Verder**. Dat is wat mij betreft opnieuw een aansprekende titel, hoewel ik er nu voor kies om niet samen met jullie verder te gaan. Maar samen zegt iets over veel mensen, een gezamenlijk belang, een hoger doel dienen. Het is een eer dat hier te mogen doen, maar tjonge, wat heb ik veel mensen mogen ontmoeten die dat op de achtergrond doen. Mensen zoals jij en ik, maar dan niet in de politieke arena. Mensen die een lintje verdienen, maar dat dan weer liever niet ontvangen, omdat ze er juist voor kiezen op de achtergrond te blijven. Ik denk aan mensen van allerlei vrijwilligersorganisaties, maar er zijn er ook die met hun eigen bescheiden mogelijkheden voor anderen klaar staan. Niet iedere week in de politieke arena, maar mensen die iedere dag hun huis beschikbaar stellen om bijvoorbeeld boodschappen te regelen voor wijkgenoten die net niet bij de voedselbank mogen winkelen. Of die de sfeer in hun wijk beter maken door allerlei activiteiten te organiseren. Super bijzonder. Voorzitter, u weet dat ik hier niet wilde staan, niet op deze manier. Maar nu, voorzitter, vol trots sta ik hier: in hun naam. Voor hen ben ik de spreekbuis, voor hen en al die andere onzichtbare mensen. Alleen met hen en door hen kunnen we samen verder. Dus voor al die vrijwilligers, mantelzorgers, stille krachten, kanjers, geweldige lieve betrokken bescheiden dorpsgenoten: dit is voor jullie!

Tja en dan deze periode. De titel van ons akkoord was super treffend voor deze periode. Naar andere verbindingen. Ik hoop echt van harte dat deze periode, waarin we het voorbeeld hebben gegeven van dat het echt kan, de start is van meerdere keren andere verbindingen zoeken. Het is precies zoals onze voorzitter zegt: wij zijn 1 raad. We zijn een eenheid, omdat we met zn allen dat ene grote gezamenlijke belang dienen. Samen ruimte maken voor nieuwe verbindingen in de toekomst(nieuwste titel voor nieuw akkoord) Dat wens ik u allen toe, SAMEN!

En nu, voorzitter, nu een heel aantal raadsleden deze arena gaan verlaten slaat de schrik me wel om het hart.

We nemen afscheid van ons zonnetje, wat dossiertijgers, een sociaal dier en twee hoeders van de Nederlandse Jip en Janneke taal. Wie van deze taalgiganten gaat nu dat stokje overnemen. Want echt, en u kent mij daarin: ik heb continu Morris voor ogen gehad als ik mijn bijdragen deed. Kan hij het begrijpen, is dit niet veel te ingewikkeld. En tuurlijk ik heb ook wel eens een heerlijk bekkend engels woord in mijn hoofd, en bijna in mijn mond genomen.... maar telkens weer popt op: niet doen. Onze Nederlandse taal is een prachtige taal, waarin je als je wilt echt heerlijk kunt allitereren. O sorry Morris, je kunt in het Nederlands heel leuke woordrijmpjes maken bedoel ik...

Dank
raad
college van burgemeester en wethouders
kinderen
bovenal God Aarons

En uiteraard, meneer Duvekot, heb ik overwogen mijn sp... toespraak uit het hoofd te doen. Maar ik verzeker u, ik ben veel leuker op papier. Als ik het uit het hoofd had gedaan had u het hele mandje nodig gehad.